

отъ тая“, заплаши госпожа Пейпчинъ, „кждѣто затваряме немирнитѣ дѣца“.

При все това госпожа Пейпчинъ никога не се опита да накаже Пола и да го затвори въ оная страшна стая. Колкото строга и да бѣ тя съ останалитѣ нещастни мѣненки квартиранти, съ рѣдкото обаяние, което Полъ имаше върху всички, до които се докоснѣше, той спечели и нейната привързаностъ и тя го обикна твърдѣ много.

Като прѣкара Полъ тамъ извѣстно врѣме и се видѣ, че не се поправя, наеха една количка, въ която той можеше удобно да лежи, когато го возѣха до самата вода. Заедно съ количката наеха и едно младо съ изпогорено отъ слънцето лице момче, което трѣбваше да я вози. Ала Полъ, каквото бѣше своенравенъ и неразбираемъ винаги, отпусна момчето на свобода и си избра вмѣсто него неговия дѣдо, едно старо, сбрѣчкано човѣче, облѣчено съ стегнати, прилѣпени до тѣлото дрехи.

Тоя чудесенъ приятелъ возѣше Пола всѣки день до самото море, кждѣто той, придруженъ отъ Флоренца и госпожица Викамъ, които постоянно се навъртаха около него, седѣше или лежеше цѣли часове въ количката и се заслушваше въ мелодичнитѣ пѣсни на морскитѣ вълни.

„Бихъ искалъ да зная, какво казватъ тѣ“, шѣпнѣше той единъ день на сестра си, гледайки я изпитателно въ очитѣ. „Морето, Флори!“ — какво нѣщо е туй, което то туку иска да каже?“

Тя му обясняваше, че това е шумъ отъ бушуващитѣ вълни, които се удрятъ о морския скалистъ брѣгъ.

„Да — да!“ рече той. „Но азъ зная, че тѣ искатъ да кажатъ нѣщо. Все туй и все туй . . .“

* * *

Госпожа Пейпчинъ надглеждаше и се грижеше за Пола и сестра му вече около година врѣме, и малко-по-малко Полъ укрѣпна до

толкова, че нѣмаше нужда отъ количката. Но малко мършавичъкъ и нѣженъ, той все пакъ изглеждаше и си остана при това все такова рано-узрѣло, мълчаливо, замислено дѣте, каквото си бѣ и тогава, когато го повѣриха на грижитѣ на госпожа Пейпчинъ. Една сѣбота, на мръкване, всички се втурнаха да посрѣщ-

натъ господинъ Домбея, който се яви въ дома на г-жа Пейпчинъ неочаквано. Той бѣ дошѣлъ да ѝ каже, че Полъ вече навършва шестъ години, та е врѣме да се помисли за неговото възпитание, толкозъ повече, че сега съ здравето той е по-добъръ. Малкиятъ ще бѣде даденъ подъ покровителството на нѣкой си д-ръ

*) Съкратено име отъ Флоренца.